

DOI: 10.5281/zenodo.1745066
 UDC Classification: 338.4:[658:005.5]
 JEL Classification: M10

THE SET OF INSTRUMENTS FOR FORMING THE ADMINISTRATION SYSTEMS WITHIN THE ENTERPRISE MANAGEMENT

ІНСТРУМЕНТАРІЙ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМ АДМІНІСТРУВАННЯ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Vadym V. Ovcharuk, PhD in Economics, Associate Professor
 National University "Lviv Polytechnika", Lviv, Ukraine
 ORCID: 0000-0002-6176-304X
 Email: Vadym.V.Ovcharuk@lpnu.ua

Olga M. Bodaretska, PhD in Economics
 National University "Lviv Polytechnika", Lviv, Ukraine
 ORCID: 0000-0002-4635-9137
 Email: Olga.M.Bodarecka@lpnu.ua
 Received: 23.02.2018

Овчарук В.В., Бодарецька О.М. Інструментарій формування систем адміністрування в управлінні підприємствами. Оглядова стаття.

У статті розроблено модель формування систем адміністрування в управлінні підприємствами, що передбачає виокремлення підготовчої, основної та завершальної стадії. Виокремлено напрямки розвитку систем адміністрування у компаніях (структурний, кількісний та якісний). Наведено переваги використання SWOT-аналізу на підготовчій стадії формування таких систем. Висвітлено потенційні напрямки аналізування бізнес-процесів підприємств в межах основної стадії побудови систем адміністрування. Запропоновано використання моделі 5W1H для аналізування бізнес-процесів підприємства в межах цієї стадії. Доведено, що результатом аналізування бізнес-процесів під час побудови систем адміністрування має бути затвердження вимог до функціональності цих систем, установлення вимог до технологічної складової систем адміністрування, а також розроблення технічних завдань на окремі модулі таких систем і розгляд альтернативних варіантів програмного та технічного забезпечення. У цьому контексті важливим завданням є дослідження можливостей інтегрування нового апаратного і програмного забезпечення з існуючим. Встановлено, що процеси і системи адміністрування є важливою компонентною корпоративної архітектури компанії, відтак, вони повинні не лише забезпечувати певний рівень ефективності на своєму рівні, а й конструктивно впливати на суб'єкта господарювання загалом.

Ключові слова: адміністрування, діловодство, документація, інформація, підприємство, система, управління

Ovcharuk V.V., Bodaretska O.M. The Set of Instruments for Forming the Administration Systems within the Enterprise Management. Review article.

The article develops the model of the administration systems formation within the enterprise management, which provides for separating the preparatory, main and final stages. The areas for administration systems development at companies have been identified (structural, quantitative and qualitative). The advantages of using the SWOT – analysis at the preparation stage of such systems formation have been presented. The potential directions for enterprises' business processes analysis within the basic stage of the administration systems construction have been highlighted. The implementation of the 5W1H model for analyzing enterprises business processes within this stage has been proposed. It is proved that the result of analyzing business processes during the administration systems construction should be reflected as the approval of the requirements to these systems functionality, the establishment of the requirements to the administration systems technological component, as well as developing the technical specifications for the individual modules of such systems and examining the alternative variants of the software and hardware. In this context, an important task is to investigate the opportunities for integrating the new hardware and software with the existing one. It is established that the processes and systems of administration are an important component of company's corporate architecture, thus, they should not only provide the certain effectiveness level at their level, but also influence constructively on the business entity in general.

Keywords: administration, office-work, documentation, information, enterprise, system, management

Розвиток суб'єкта господарювання в умовах сьогодення визначається різноманітними чинниками як внутрішнього, так і зовнішнього середовища. Кожне підприємство шукає нові шляхи, підходи та методи вдосконалення виробничо-господарської діяльності, збуту, зовнішньоекономічної діяльності, маркетингу, логістики тощо. Усе це спрямовано на покращення ринкових позицій та забезпечення відповідного рівня рентабельності. В усіх цих процесах безпосередню участь приймають саме системи адміністрування. Роль і значення цих систем в управлінні підприємствами посилюється в останні роки в умовах чітко виражених структурних перемін у сфері соціально-економічних відносин. Це обумовлює важливість і практичну спрямованість досліджень щодо інструментарію формування систем адміністрування в управлінні компаніями.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

Вагомий внесок у розроблення теоретико-прикладних положень у сфері адміністрування на рівні підприємств зробило чимало вітчизняних та іноземних науковців, серед яких варто виокремити праці

О. Амосова, В. Бакуменко, О. Безбородової, І. Вішки, М. Войнаренко, Н. Гавкалової, Р. Гринюк, О. Давидової, О. Капустяна, О. Костюк, О. Кузьміна, С. Лебедева, Л. Ліпич, Л. Маршавіної, О. Мельник, С. Мосьондза, К. Проскури, Б. Рамазанової та багатьох інших. Цими та іншими авторами обґрунтовано різні підходи до трактування поняття «адміністрування», виокремлено його види, ідентифіковано умови дієвого застосування, відображено взаємозв'язок цього поняття із іншими суміжними поняттями тощо.

Виділення невіршених раніше частин загальної проблеми

Незважаючи на чималий інтерес як вітчизняних, так й іноземних науковців щодо проблем установаження важливості систем адміністрування в управлінні підприємствами, науково обґрунтовані положення з формування таких систем розглянуті у літературі фрагментарно. Окрім того, слід враховувати і те, що відповідні проекти не завжди характеризуються отриманням очікуваних результатів у зв'язку із низкою причин, як-от суперечливими вимогами з боку замовників проектів, недотриманням термінів виконання окремих етапів робіт, наявністю проблем технічного характеру, істотними перевитратами затрачених коштів тощо. Багато в чому така прогалина зумовлена неоднозначним розумінням поняття «адміністрування» у науковій літературі.

Метою статті є розроблення моделі формування систем адміністрування в управлінні підприємствами, що передбачатиме підготовчу, основну та завершальну стадії.

Виклад основного матеріалу дослідження

Враховуючи результати досліджень Є.Ю. Сахно, М.В. Богдана та І.В. Калінька [1], слід зауважити, що розвиток систем адміністрування в управлінні підприємствами може здійснюватися кількісним, якісним та структурним шляхом (рис. 1). Перший з них передбачає збільшення або зменшення складових частин такої системи. Якісний напрямок розвитку акцентує увагу на вдосконаленні (зміні якісних властивостей) окремих елементів систем адміністрування, які зумовлюють підвищення рівня якості систем загалом. Останній – структурний напрямок розвитку систем адміністрування – передбачає «зміни взаємовідношень складових частин, які можуть призводити до якісного стрибка та зовсім не обов'язково повинні супроводитися збільшенням або зменшенням складових частин [1].

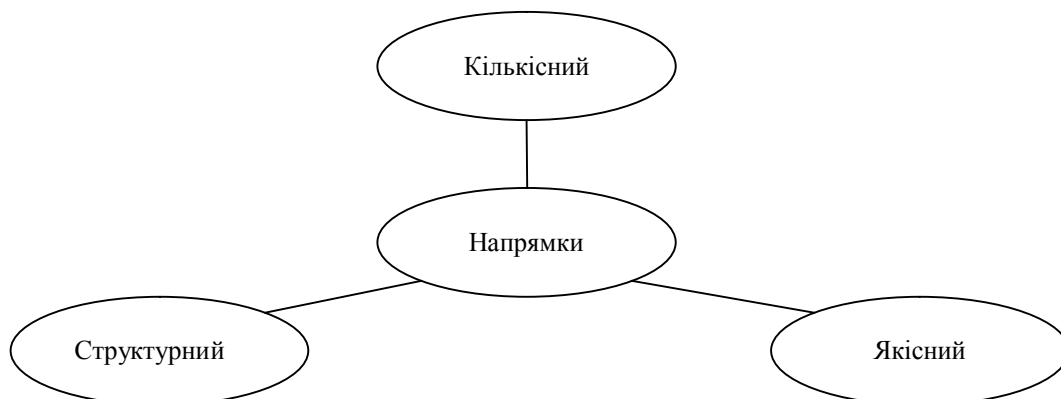

Рис. 1. Напрямки розвитку систем адміністрування в управлінні підприємствами

Джерело: складено авторами за матеріалами [1]

Результати виконаних досліджень дають змогу побудувати модель формування систем адміністрування в управлінні підприємствами (рис. 2).

Розглядаючи окремі етапи наведеної моделі формування систем адміністрування на підприємстві, доцільно наголосити на важливості ретельного вивчення місії, стратегії та цілей суб'єкта господарювання. Наявність й розуміння цих компонент дає змогу визначити перспективу та стратегічні цілі не лише щодо діяльності організації загалом, а й щодо її систем адміністрування зокрема. В аналізованому контексті варто погодитись із думкою Ю.Б. Рубіна [2], який акцентує увагу на тому, що «компетентне вироблення стратегії, а також контроль за відображенням цієї стратегії в оперативних діях компанії є специфічним та істотно важливим завданням внутрішньофірмового менеджменту, починаючи із найвищої ланки». Не маючи стратегії як такої, підприємство не в змозі формувати дієві системи адміністрування, які б сприяли максимально можливим чином ефективному впливу керівної системи на керувану за усіма етапами технології управління. Без стратегії процеси побудови і використання систем адміністрування відбуватимуться хаотично і не лише не сприятимуть забезпеченню ефективного управління, а й, навпаки, можуть призвести до втрати конкурентних переваг, зниження рівня конкурентоспроможності та погіршення рівня конкурентного потенціалу. Як зауважує Н.А. Дубініна [3], «стратегічний вибір конкурентної стратегії повинен базуватись перш за все на чіткій концепції розвитку підприємства; при цьому повинні братись до уваги численні чинники, як-от досвід минулих стратегій, фактор часу тощо».

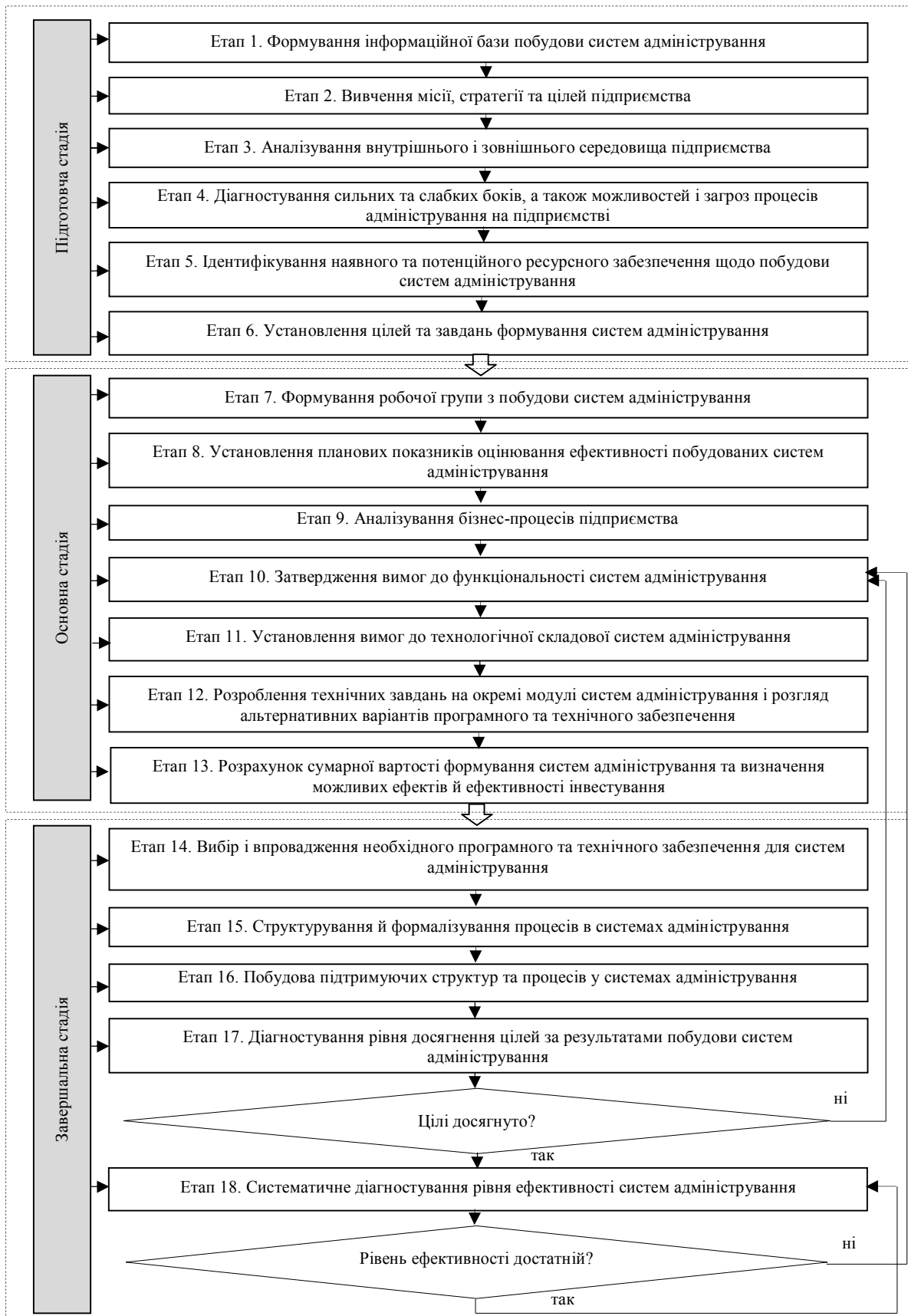

Рис. 2. Модель формування систем адміністрування на підприємстві

Джерело: власна розробка авторів

Доцільно звернути увагу і на те, що системи адміністрування в управлінні підприємствами тісно пов'язані з окремими видами діяльності суб'єкта господарювання. При цьому, очевидно, склад і

взаємодія цих видів діяльності, своєю чергою, визначаються багато в чому стратегією розвитку. Відтак, одне із важливих завдань систем адміністрування – поєднати в єдине ціле різні напрямки діяльності компанії і тим самим сприяти покращенню її конкурентних позицій.

Враховання стратегічного чинника під час побудови і використання систем адміністрування в управлінні підприємствами унеможливує зосередження цих процесів виключно на внутрішні ресурси. Такий підхід забезпечує можливість врахування зовнішніх ризиків, виявлення сприятливих можливостей, нівелювання загроз тощо. З позиції стратегічності будь-зміни в системах адміністрування можуть призводити до позитивних можливостей їхнього здійснення.

Аналізування внутрішнього і зовнішнього середовища підприємства також є важливим етапом формування систем адміністрування. Як відомо з теорії і практики, діяльність компанії тісно пов'язана як з внутрішнім, так і з зовнішнім середовищем. У контексті останнього, підприємство отримує ззовні необхідні ресурси, враховує вимоги «зовнішніх» споживачів, позиціонує себе певним чином у бізнес-середовищі, виготовляє продукцію для «зовнішніх» клієнтів тощо. Таким чином, аналізування внутрішнього і зовнішнього середовища, безперечно, прямим чином впливає на стан та параметри систем адміністрування.

Діагностування сильних та слабких боків, а також можливостей і загроз процесів адміністрування на підприємстві рекомендується здійснювати з використанням SWOT-аналізу. Цей метод, як відомо, активно застосовується для розв'язання різноманітних завдань економічного характеру та забезпечує можливість інтегрування різновекторної за своїм змістом інформації, яка далеко не завжди може мати формалізований характер. До інших переваг використання SWOT-аналізу на підготовчій стадії формування систем адміністрування варто віднести такі [4-6]:

- економія ресурсів на накопичення необхідного масиву інформації у порівнянні з іншими методами;
- можливість ідентифікування перш за все слабких боків того чи іншого економічного явища (у нашому випадку – систем адміністрування в управлінні підприємствами);
- можливість отримання погодженої думки експертів;
- можливість виявлення найбільш критичних загроз у зовнішньому середовищі компанії з позиції систем адміністрування;
- можливість діагностування процесів адміністрування як у стратегічному, так і у тактичному ракурсах;
- установлення параметрів процесів адміністрування, які піддаються чи не піддаються контролю з боку суб'єкта господарювання;
- забезпечення об'єктивності отриманих результатів, у т.ч. завдяки використанню фактів та конкретних цифр;
- можливість дослідження процесів адміністрування з позиції динамічності;
- врахування під час застосування усіх ключових аспектів процесів адміністрування;
- можливість отримання відповіді на запитання, якою мірою компанія використовує свої сильні боки;
- комплексність та системність аналізування процесів адміністрування на підприємстві;
- можливість виявлення реальних та ймовірних сильних боків організації;
- можливість діагностування зовнішніх процесів, які сприяють досягненню цілей адміністрування;
- можливість визначення причин низького рівня ефективності процесів адміністрування.

Ефективні системи адміністрування будуть такими за умови розуміння і врахування сильних та слабких боків підприємства, визначення рівня ймовірності використання можливостей, установлення причинно-наслідкових зв'язків між можливостями, загрозами, сильними і слабкими боками, фіксування стратегічних та тактичних цілей розвитку суб'єкта господарювання, визначення індикаторів досягнення таких цілей тощо.

Установлені цілі та завдання систем адміністрування в управлінні підприємствами дають змогу визначити їхню перспективу. Враховуючи результати досліджень О.В. Подолякіна [7], слід зауважити, що стратегія щодо систем адміністрування не повинна обмежуватися виключно двома проектами: розроблення і впровадження цих систем. Вона повинна «представляти собою розкриття й аналізування основних напрямків розвитку компанії, вдосконалення її діяльності з допомогою сучасних інформаційних та комунікаційних технологій, включати перелік проектів адміністрування, цілей, послідовності та термінів їхньої реалізації, необхідних ресурсів, ризиків та інших параметрів». Цілі та завдання систем адміністрування повинні відповідати місії та цілям підприємства, що визначені в основній стратегії.

Зрозумілим є те, що за умови формальності стратегії, цілей та завдань адміністрування підвищується рівень ризику невідповідності цих аспектів перспективним цілям розвитку підприємства. Як свідчить практичний досвід, часто трапляється так, що будь-які нові ініціативи щодо вдосконалення процесів чи систем адміністрування висуваються лише окремими керівниками чи групами персоналу і не знаходять належної підтримки серед усіх осіб. З урахуванням цього, побудові конкретної системи адміністрування повинне передувати ретельне планування процесу і визначення його цілей, які б відповідали цілям компанії загалом. Також важливо характеризувати причини, що зумовлюють доцільність формування такої системи, ідентифікувати конкретні заходи в цьому напрямку, розраховувати терміни окупності

інвестиційних вкладень (якщо такі здійснюються), визначати обсяги та джерела отримання потрібних ресурсів.

Вивчення теорії і практики дає змогу зробити висновок про необхідність актуалізації не лише стратегії та цілей підприємства загалом, а й цілей та стратегії адміністрування і побудови відповідних систем. Тим самим, необхідно звертати увагу на зміну умов господарювання, а також на динамізм чинників внутрішнього і зовнішнього середовища, що особливо важливо під час євроінтеграційних процесів України. Будь-які істотні зміни у цьому контексті мають спричиняти зміни плану побудови системи адміністрування. Це повинно здійснюватися для того, щоб максимально конкретно описувати актуальні завдання, які розв'язуватимуться, визначати відповідальних виконавців та перелік їхніх посадових обов'язків, а також планувати терміни початку і завершення окремих робіт. Часто ігнорування цього призводить до істотного зміщення термінів реалізації проекту.

Побудова систем адміністрування повинна передбачати й установлення планових показників оцінювання ефективності таких систем. Ці індикатори забезпечуватимуть можливість діагностування рівня відповідності систем адміністрування встановленим перед ними цілям, а також рівня їхнього досягнення. Доцільно погодитись із думкою О.В. Подолякіна [7], що «економічні вигоди від впровадження систем адміністрування можуть бути реалізовані тільки в тому випадку, якщо вони виявлені в процесі проектування та закладені (прямо чи опосередковано) в цільових установках». Як свідчить практичний досвід, нерідко саме під час конкретизації стратегії підприємства уточнюються цілі побудови систем адміністрування, показники та їхні критеріальні межі.

Важливим етапом формування систем адміністрування на підприємстві є аналізування бізнес-процесів підприємства або іншими словами – потенційних об'єктів систем адміністрування. Враховуючи вищевказані результати, доцільно зауважити, що процеси адміністрування більшою чи меншою мірою охоплюють практично всі підрозділи та процеси в організації. Ретельне дослідження бізнес-процесів має передбачати, зокрема, аналізування інформаційних та документальних потоків, опис усіх процесів, а також особливостей впливу в межах кожного з них керівної системи на керовану за усіма етапами технології управління. У цьому контексті не менш важливо звертати увагу й на різні регламентні документи.

Слід зауважити, що помилки, допущені експертами на етапі аналізування бізнес-процесів, можуть у подальшому спричинити фінансові, матеріальні та інші втрати, а основне – призвести до глибокого розчарування щодо реалізації завдань проектного характеру у майбутньому. Натомість, ретельне виконання цього етапу, навпаки, може сприяти пошуку та розв'язанню низки проблем, що перешкоджають ефективній діяльності суб'єкта господарювання.

Результати огляду й узагальнення літературних джерел дають змогу зробити висновок про те, що аналізування бізнес-процесів підприємств може передбачати різний рівень деталізації робіт. У будь-якому випадку результатом виконання цього етапу має бути розуміння ситуації загалом – відповідальні суб'єкти повинні бачити всі операції компанії прозорими та зрозумілими, незалежно від їхнього спрямування, а також усвідомлювати усі прямі та зворотні зв'язки між підрозділами. Таким чином, немає необхідності максимально деталізувати вичерпний перелік операцій і зв'язків у межах бізнес-процесів.

З практичних міркувань аналізування бізнес-процесів підприємств в межах основної стадії побудови систем адміністрування для формування уніфікованих висновків рекомендується здійснювати із застосуванням стандартних форм і карт процесів. Залежно від рівня деталізування, аналізування таких процесів може передбачати врахування низки різних напрямків (рис. 3). При цьому, слід враховувати, що з позиції проектного управління кожен бізнес-процес характеризується такими визначальними параметрами [8-10]:

- виконує своє власне завдання, яке підпорядковується цілям суб'єкта господарювання;
 - має свого власника, який управляє ресурсами та відповідає за належний перебіг бізнес-процесу;
 - має залучені ресурси;
 - має систему контролю якості бізнес-процесу та виправлення виявлених помилок;
- характеризується системою показників процесу.

Аналізуючи кожен бізнес-процес підприємства в межах основної стадії побудови систем адміністрування, доцільно погодитися із науковцями, які акцентують увагу на тому, що у цьому контексті слід давати відповіді на такі ключові запитання:

- якими документально-інформаційними процесами завершується операційний цикл;
- кому передається відповідна інформація та документація;
- якими є умови передавання цієї документації та інформації;
- хто з посадових осіб підприємства залучений в цей процес як всередині організації, так і ззовні;
- хто ухвалює рішення щодо початку нового процесу.

L. Yang, Z. Hu, J. Long та N. Guo [11] звертають увагу на те, що аналізування бізнес-процесу можна здійснювати з використанням відомої моделі 5W1H (рис. 4). При цьому, слід враховувати і те, що на практиці до таких процесів залучений не менше, як один підрозділ компанії, кожен з яких виконує свої завдання.

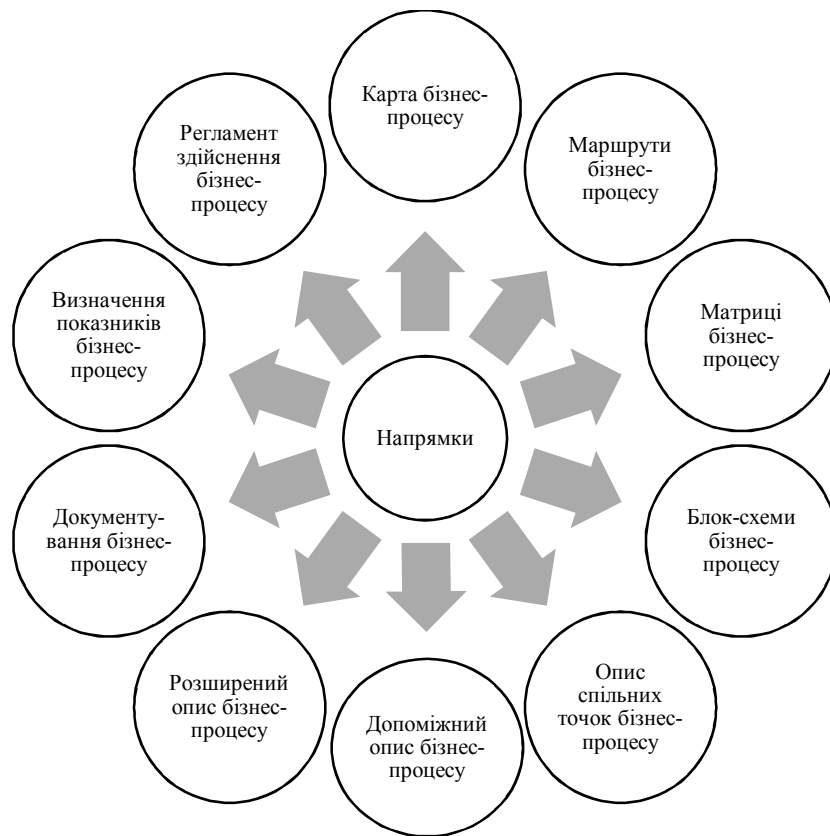

Рис. 3. Потенційні напрямки аналізування бізнес-процесів підприємств в межах основної стадії побудови систем адміністрування

Джерело: складено за матеріалами [8-10]

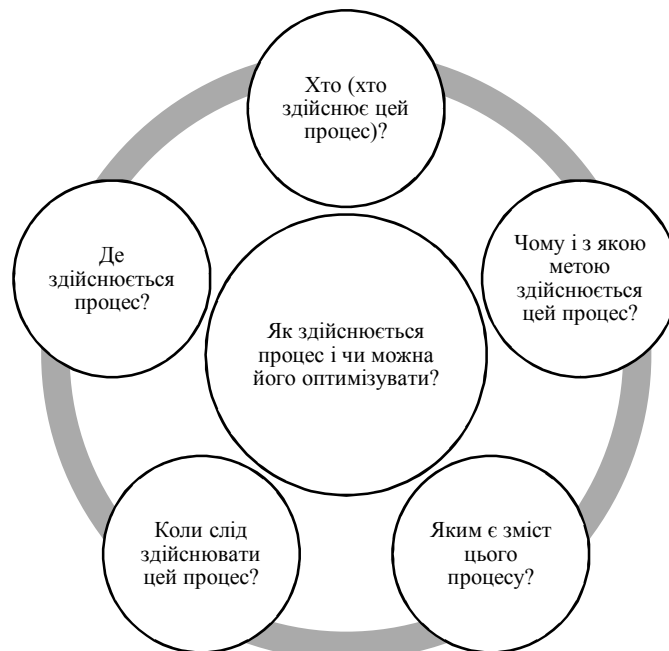

Рис. 4. Модель 5W1H для аналізування бізнес-процесів підприємства в межах основної стадії побудови систем адміністрування

Джерело: складено авторами за матеріалами [11]

За результатами аналізування бізнес-процесів на етапі побудови систем адміністрування слід чітко розуміти логічні схеми переміщення товарів, інформації, фінансових ресурсів, персоналу тощо. За необхідності, можливим є формування розгорнутого опису кожного такого процесу у розрізі низки параметрів [12-14]:

- повна назва бізнес-процесу та його код;
- мета та цілі бізнес-процесу;
- опис бізнес-процесу;
- власник бізнес-процесу, що здійснює його стратегічне та тактичне планування;
- входи та виходи бізнес процесу;
- керівник бізнес-процесу, що є відповідальним за його поточний перебіг;
- ресурси бізнес-процесу і його нормативи;
- вимірювальні параметри бізнес-процесу;
- показники ефективності бізнес-процесу тощо.

Результатом аналізування бізнес-процесів підприємства під час побудови систем адміністрування має бути затвердження вимог до функціональності цих систем, установлення вимог до технологічної складової систем адміністрування, а також розроблення технічних завдань на окремі модулі таких систем і розгляд альтернативних варіантів програмного та технічного забезпечення. У цьому контексті важливим завданням є дослідження можливостей інтегрування нового апаратного і програмного забезпечення з існуючим. При цьому, слід виявити ймовірні фактичні проблемні ділянки та потенційні проблеми щодо такого неспівпадіння у майбутньому. Окрему увагу слід звернути на розрахунок сумарної вартості формування систем адміністрування та визначення можливих ефектів й ефективності інвестування у ці процеси. Іншими словами, важливо здійснити розрахунок економічної ефективності та інших її видів у кожному альтернативному випадку. Водночас, як свідчить вітчизняний досвід, нерідко проблемам діагностування рівня економічної ефективності проектних заходів щодо систем адміністрування не приділяється належної уваги. Відповідні розрахунки забезпечують можливість отримання висновків про доцільність ухвалення тих чи інших управлінських рішень.

Як слушно зауважує О.В. Подолякін [7], «вибір конкретних модулів системи і підсистем слід здійснювати, керуючись критерієм умов найкращої їхньої відповідності вимогам компанії, а не керуючись критерієм умов їхнього придбання в одного постачальника». Автор наголошує на тому, що «з метою уникнення проблем з впровадженням слід завчасно виявити питання відповідності нового та існуючого програмного й апаратного забезпечення». У будь-якому випадку такі рішення повинні бути обґрунтованими й неупередженими.

У межах кожної системи адміністрування незалежно від її рівня та структури суб'єкти повинні давати відповіді на низку ключових питань, які за своєю сутністю є запитаннями, що ставляться до будь-якого бізнес-процесу організації (рис. 5).

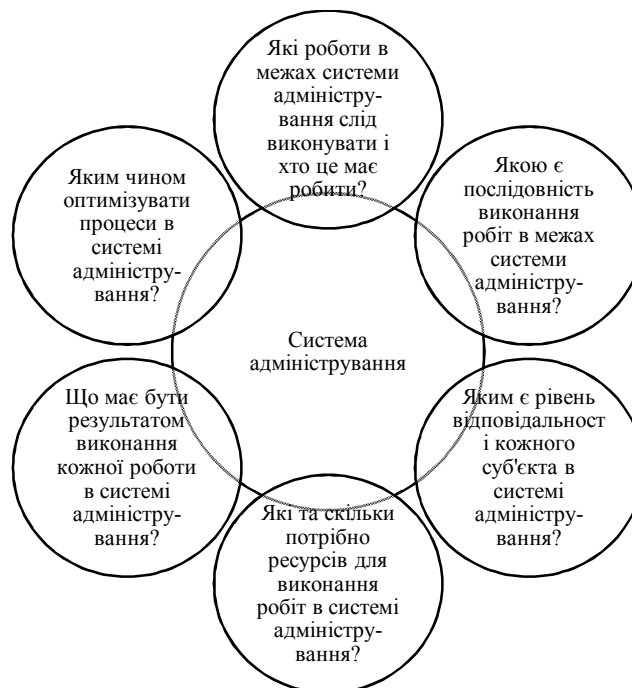

Рис. 5. Ключові запитання, на які слід давати відповідь під час побудови систем адміністрування в управлінні підприємствами

Джерело: власна розробка авторів

Під час побудови систем адміністрування в управлінні підприємствами окрему увагу слід приділити ідентифікуванню індикаторів оцінювання ефективності цих процесів. Як відомо з теорії та практики, такі показники можуть охоплювати різні напрямки, зокрема, якість, витрати, час виконання, кількість тощо.

Так, наприклад, за необхідності, можуть установлюватись і розраховуватись показники вимог до процесів адміністрування з позиції людських ресурсів, інформації, інфраструктури, зовнішніх умов тощо.

Як свідчить теоретичний та практичний досвід, нерідко основна стадія побудови систем адміністрування призводить до необхідності зміни окремих процесів компанії. Очевидно, такі зміни слід реалізовувати, оскільки ігнорування цієї проблеми може зумовити втрату економічної та інших переваг від реалізації процесів.

Висновки

Будь-які процеси адміністрування в управлінні підприємствами є такими, які повинні мати свій початок і кінець, а також чітко окреслені межі. Щоб забезпечити ефективність цих процесів, слід їх чітко розуміти, дієво управляти ними, їх регламентувати, а також, за можливості, автоматизувати. При цьому, варто пам'ятати, що процеси і системи адміністрування є важливою компонентною корпоративної архітектури компанії, відтак, вони повинні не лише забезпечувати певний рівень ефективності на своєму рівні (наприклад, гармонійно пов'язуватись між собою), а й конструктивно впливати на суб'єкта господарювання загалом.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямку повинні полягати у розвитку класифікації інструментарію формування і використання систем адміністрування на підприємствах.

Abstract

The article develops the model for forming the administration systems within the enterprise management that provides for singling out the preparatory, main and final stages. The preparatory stage of the model includes the implementation of the following works: forming the information base for the administration systems construction, studying the mission, strategy and targets of enterprise, analyzing its internal and external environment, diagnosing its strengths and weaknesses, as well as opportunities and threats of administration processes at the enterprise, identifying the existing and potential resourcing related to the administration systems construction, and establishing purposes and tasks of such systems formation. At the basic stage, the following works are being realized: developing the working group for the administration systems construction, establishing the planning figures for evaluating the efficiency of such systems construction, analyzing the enterprises business processes, approving the requirements to the administration systems functionality, establishing the requirements to their technological component, developing the technical specifications for the individual modules of administration systems and examining the alternative variants of the software and hardware, calculating the total cost of these systems formation and determining the possible effects and efficiency from investment. In turn, the final stage of the model includes realization of the works as follows: selecting and implementing the hardware and software required for the administration systems, structuring and formalizing processes within such systems, constructing the supportive structures and processes within them, diagnosing the level of targets achievement on the results of administration systems construction, as well as the systematic diagnosing their efficiency level.

The directions of administration systems development at companies have been identified (structural, quantitative and qualitative). The advantages of using the SWOT – analysis at the preparation stage of such systems formation have been presented. The potential directions for enterprises' business processes analysis within the basic stage of the administration systems construction have been highlighted. The implementation of the 5W1H model for analyzing enterprises business processes within this stage has been proposed. It is proved that the result of analyzing business processes during the administration systems construction should be reflected as the approval of the requirements to these systems functionality, the establishment of the requirements to the administration systems technological component, as well as developing the technical specifications for the individual modules of such systems and examining the alternative variants of the software and hardware. In this context, an important task is to investigate the opportunities for integrating the new hardware and software with the existing one. It is established that the processes and systems of administration are an important component of company's corporate architecture, so, they should not only provide the certain effectiveness level at their level (for example, to be linked harmoniously with one another), but also influence constructively on the business entity in general.

The prospects for further research in this direction should be expressed in the development of classification of the instruments set for the administration systems formation and implementation at the enterprises.

Список літератури:

1. Сахно Є.Ю. Дослідження концептуальних систем управління / Є.Ю. Сахно, М.В. Богдан, І.В. Калінько // Чернігівський науковий часопис. Серія 2, Техніка і природа. – 2011. – №1. – С.106-112.

2. Рубин Ю.Б. Стратегии и тактики конкурентного поведения / Ю.Б. Рубин // Современная конкуренция. – 2007. – №3. – С. 81-96.
3. Дубинина Н.А. Подходи к формированию конкурентной стратегии предприятия / Н.А. Дубинина // Вестник АГТУ. Сер.: Экономика. – 2010. – №2. – С. 65-71.
4. Анісімова О.М. Swot-аналіз підприємства як метод забезпечення розробки ефективної стратегії управління / О.М. Анісімова // Проблеми і перспективи розвитку підприємництва. – 2011. – №1. – С. 24-30.
5. Вагнер І.М. SWOT-аналіз як інструмент стратегічного аналізу / І.М. Вагнер // Вісник Криворізького економічного інституту КНЕУ. – 2009. – №4. – С. 81-84.
6. Воронина В. SWOT-анализ как современный инструмент исследования в целях антикризисного управления предприятием / В. Воронина, Д. Кокарев // Практический маркетинг. – 2005. – №3. – С. 44-49.
7. Подолякин О.В. Внедрение информационных систем управления на предприятии / О.В. Подолякин // Проблемы развития территории. – 2012. – №4. – С. 20-28.
8. Каменська Т.О. Внутрішній аудит бізнес-процесів підприємства / Т.О. Каменська // Економічні науки. Серія «Облік і фінанси». – 2010. – Вип. 7, т.2. – С.21-30.
9. Пономаренко В.С. Теорія та практика моделювання бізнес-процесів / В.С. Пономаренко, С.В. Мінухін, С.В. Знахур. – Харків: ХНЕУ, 2013.
10. Турчак В. Управління результативністю бізнес-процесів у малому підприємстві / В. Турчак // Актуальні проблеми економіки. – 2016. – №4. – С. 79-86.
11. Yang L. 5W1H-based Conceptual Modeling Framework for Domain Ontology and Its Application on STPO / L. Yang, Z. Hu, J. Long, T. Guo. In: 2011 Seventh International Conference on Semantics, Knowledge and Grids. – P. 203-206.
12. Вальдрияева З.Р. Оптимизация деятельности компании путем разработки бизнес-процессов в системе Business Studio / З.Р. Вальдрияева, Л.П. Фандрова // Информационные технологии. Радиоэлектроника. Телекоммуникации. – 2016. – №6-1. – С. 115-121.
13. Кадикова І.М. Модель управління часом у системі стратегічного проектного менеджменту / І.М. Кадикова, Б.Д. Каліненко, С.О. Ларіна, І.В. Чумаченко // Сучасний стан досліджень та технологій в промисловості. – 2017. – №2. – С. 29-37.
14. Коргуник Ю.В. Ефективний проектний менеджмент як засіб інтернаціоналізації вищої освіти в Україні / Ю.В. Коргуник // Психолого-педагогічні науки. – 2016. – №1. – С. 39-42.

References:

1. Sakhno, Ye., Bohdan, M. & Kalinko, I. (2011). Research of conceptual control systems. *Chernihivskyy naukovyy chasopys. Seriya 2, Tekhnika i pryroda*, 1, 106-112 [in Ukrainian].
2. Rubin, Yu. (2007). Strategies and tactics of competitive behavior. *Sovremennaya konkurentsya*, 3, 81-96 [in Ukrainian].
3. Dubinina, N. (2010). Approaches to the formation of a competitive enterprise strategy. *Vestnik AGTU. Ser.: Ekonomika*, 2, 65-71 [in Ukrainian].
4. Anisimova, O. (2011). Swot analysis of an enterprise as a method of ensuring the development of an effective management strategy. *Problemy i perspektivy rozvytku pidpryyemnytstva*, 1, 24-30 [in Ukrainian].
5. Vahner, I. (2009). SWOT analysis as a tool for strategic analysis. *Visnyk Kryvorizkoho ekonomichnoho instytutu KNEU*, 4, 81-84 [in Ukrainian].
6. Voronina, V. and Kokarev, D. (2005). SWOT-analysis as a modern research tool for the purposes of crisis management of an enterprise. *Prakticheskiy marketing*, 3, 44-49 [in Ukrainian].
7. Podoliakin, O. (2012). Implementation of information management systems in the enterprise. *Problemy razvitiya territorii*, 4, 20-28 [in Ukrainian].
8. Kamenska, T. (2010). Internal audit of business processes of the enterprise. *Ekonomichni nauky. Seriya "Oblik i finansy"*, 7/2, 21-30 [in Ukrainian].
9. Ponomarenko, V., Minukhin, S. and Znakhur, S. (2013). The theory and practice of business process modeling. *Kharkiv: KhNEU* [in Ukrainian].
10. Turchak, V. (2016). Managing the effectiveness of business processes in small business. *Aktualni problemy ekonomiky*, 4, 79-86 [in Ukrainian].
11. Yang, L., Hu, Z., Long, J., and Guo, T. (2011). 5W1H-based Conceptual Modeling Framework for Domain Ontology and Its Application on STPO. In: 2011 Seventh International Conference on Semantics, Knowledge and Grids, 203-206 [in Ukrainian].
12. Valdriyeva, Z. and Fandrova, L. (2016). Optimization of the companys activity through the development of business processes in the Business Studio system. *Informatsionnyye tekhnologii. Radioelektronika. Telekommunikatsii*, 6-1, 115-121 [in Ukrainian].

13. Kadykova, I., Kalinenko, B., Larina, S. and Chumachenko, I. (2017). Time management model in the system of strategic project management. *Suchasnyy stan doslidzhen ta tekhnolohiy v promyslovosti*, 2, 29-37 [in Ukrainian].
14. Korhunyk, Yu. (2016). Effective project management as a means of internationalization of higher education in Ukraine. *Psykhologo-pedahohichni nauky*, 1, 39-42 [in Ukrainian].

Посилання на статтю:

Овчарук В. В. Інструментарій формування систем адміністрування в управлінні підприємствами / В. В. Овчарук, О. М. Бодарецька // *Економічний журнал Одеського політехнічного університету*. – 2018. – № 1 (3). – С. 107-116. – Режим доступу до журналу: <https://economics.opu.ua/ejopu/2018/No1/107.pdf>. DOI: 10.5281/zenodo.1745066.

Reference a JournalArticle:

Ovcharuk V. V. *The Set of Instruments for Forming the Administration Systems within the Enterprise Management* / V. V. Ovcharuk, O. M. Bodaretska // *Economic journal Odessa polytechnic university*. – 2018. – № 1 (3). – P. 107-116. – Retrieved from <https://economics.opu.ua/ejopu/2018/No1/107.pdf>. DOI: 10.5281/zenodo.1745066.

